

CONSELL VALENCIÀ

de CULTURA

PALAU DE FORCALLÓ · Museu, 3 · 46003 València · cvc@gva.es · www.gva.es/cvc/

Memòria i futur de l'escultora Ángeles Marco

Una taula redona en el CVC explica la seua obra

Palau de Forcalló. València, 7 de març.- Fa ara 11 anys que va morir l'escultora Ángeles Marco, però la importància de la seua obra va creixent amb el temps, i també la seua influència entre les noves generacions d'escultors. El Consell Valencià de Cultura va decidir organitzar una taula redona per a intentar saber les raons per les quals l'obra feta des d'una vida discreta, abocada només a la creació, s'ha convertit en un referent de l'art del segle XXI.

A l'acte, entre el públic, hem pogut vore la seua filla Maria (amb la néta de l'escultora als braços), el secretari autonòmic de Cultura, Albert Girona, el director de l'IVAM, José Miguel G. Cortés, el degà de la facultat de Belles Arts, José Galindo, i artistes com Aurora Valero o galeristes com Blanca Peirats, a més d'amics i companys d'Ángeles Marco.

El president del Consell, Santiago Grisolí, ha presentat els participants en una taula redona que ha moderat la consellera de la institució, Begoña Martínez: Romà de la Calle, catedràtic d'Estètica de la Universitat de València, i Ramon Escrivà, que va ser el comissari de l'última mostra antològica de l'obra de Marco a l'IVAM fa uns mesos.

Romà de la Calle ha explicat la generació artística d'Ángeles Marco, que va coincidir en el temps amb la conversió de l'antiga Escola de Belles Arts en Facultat. Ha parlat dels inicis escultòrics de Marco, i el diàleg, en aquell començament universitari, entre les arts plàstiques, el cine i la filosofia. D'ací nasqué la tesi doctoral d'Ángeles Marco, i la relació amb una de les peces de la seua obra titulada *Tesis*, precisament.

Ramon Escrivà ha sigut el comissari de la segona mostra de l'IVAM sobre l'artista, a la qual va posar el nom de *Vértigo*. Ha parlat de la importància de la idea de l'*equilibri inestable* per a entendre els seus treballs, el punt de

tensió que tenen entre la subjecció i l'abisme, i ha volgut emmarcar esta segona gran retrospectiva en la idea del *suplement*, especialment estimada per Marco: una exposició volgudament inacabada, incompleta, a l'espera d'altres veus i visions futures de la seua obra.

Escrivà considera que les claus del treball de l'escultora es poden resseguir en la seua tesi doctoral, en un camí que la dugué, com en una mena de metamorfosi de l'escultura, des de l'*arte povera* i conceptual cap a un món més espiritual en els últims anys, representat entre altres per l'obra *Pèndol d'or*.

Cap al final de l'acte han parlat alguns amics i col·legues de Marco, perquè la taula redona, tal com havia indicat la consellera Martínez Deltell, es volia expressament oberta i participativa. I l'ha tancat la seua filla Maria, que ha recordat l'amor de sa mare per la família i per l'escultura.